

Valet i Peru och myten om en demokratisk borgerlighet

Flera veckor efter valet i Peru, som vanns av vänsterkandidaten Pedro Castillo, vägrar den förlorande sidan fortfarande att erkänna sig besegrade. Det ställer högerens inställning till demokrati i blyxtbelysning. Och det är inte första gången.

Den kände argentinske debattören Atilio Borón skriver om högerens inställning till demokrati

Myten om en demokratisk höger, med anledning av valet i Peru

Praktiken visar att högeren aldrig varit demokratisk. Den är det inte idag och den kommer aldrig att vara det. Av tradition och klassinstinkt försvarar den kapitalismen med näbbar och klor. Därför finns de enorma resurserna som högeren förfogar över ? pengar, stopp för investeringar, kapitalflykt, undvikande av att betala skatt, attacker mot lokalvalutan, avskedanden, nedstängning av etablissemang, medierrorism, uppmaning till militärt ingripande, partiskhet från domare och jurister och så vidare ? inför varje hot mot deras makt, hur ljummen den än är.

Jag påminner om detta inför den latinamerikanska högerens aktioner för att läsaren ska dra sina egna slutsatser. I Argentina vann högerens Mauricio Macri valet 2015 i andra valomgången över Daniel Scioli. Skillnaden var tre procent. Den förlorande sidan erkände nederlaget redan samma kväll.

2017 vann knarkpolitikern Juan O Hernandez valet i Honduras med hjälp av skandalöst och så omfattande fusk att till och med Washington, som backade upp Hernandez, dröjde i flera veckor med erkännandet. Oppositionen protesterade men erkände sitt ?nederlag?. I presidentvalet i Brasilien 2018 vann Jair Bolsonaro, företrädare för kuppmaakarna som med ?law-fare? avsatte presidenten Dilma Rousseff. Trots de grova och många brotten mot vallagstiftningen; den fula roll som den juridiska makten spelade ? som olagligen förbjöd Lula från att kandidera ? och medierna som fullkomligt kontrolleras av högeren, så respekterade den förlorande vänstersidan utgången vid valurnorna.

Det brasilianska folket får betala ett högt pris för politikerna, ?rättvisan?, de stora medierna och korruptionen som installerat en sociopat som Bolsonaro. Denne, som har förnekat pandemin, har skickat fler än en halv miljon landsmän i döden.

2019 vann högerkandidaten Luis Lacalle Pou över vänsterfrontens Daniel Martinez med 1,5 procent i Uruguay. Förloraren medgav förlusten utan prut. I Mexiko var vänsterns Cuauhtemoc Cardenas på väg att vinna presidentvalet 1988 när en ?nedstängning av systemet? i valräkningen öppnade för miraklet: när räkningen startade igen hade Washingtons kandidat Carlos Salinas de Gortari ledningen med bred marginal och utropades till segrare.

Högeren vill vinna till varje pris och gör det oftast med Washingtons och OAS´ uppbackning.

Också i Mexiko men 2016 genomförde högern en valstöld. Flera dagar efter det jämna valet kom en kommuniké från valmyndigheten där man avslutade räkningen och utnämnde den konservativa kandidaten Felip Calderon som segrare med 0,62 procent före Andrés M López Obrador. Trots ett allmänt fördömande och avsmak inför ett skamlöst valfusk ? till exempel var det i många vallokaler mycket fler röster än vad som fanns registrerade ? så utropades Calderon till segrare.

I presidentvalet i Nicaragua 1990 segrade oppositionens Violeta Chamorro med 55 procent av rösterna före presidenten och Sandinisternas Daniel Ortega som fick 41 procent. Två dagar efter valet erkände Ortega förlusten och gratulerade motkandidaten.

I Argentina är valfusk näst intill en institution och fick på 1930-talet namnet ?patriotiskt fusk?. Syftet var att hindra socialister och kommunister från att vinna några poster. När det inte räcker finns alltid ?det militära alternativet?. I de fallen har den argentinska högern inte haft några problem att samarbeta med de blodiga militärdiktaturerna. En allians som behövdes för att driva projekt, förse diktaturen med funktionärer och diplomater samt ställa medieapparaten i diktatorernas tjänst.

Tvärtom var det i oktober 2019 när Evo Morales vann presidentvalet i Bolivia med 47,08 procent mot högers Carlos Mesa och hans 36,51 procent. Enligt landets vallag räcker det med en procentskillnad på 10 procent för att det inte ska gå till en andra valomgång, om ingen når 50 procent. Vilket alltså var fallet. OAS hävdade valfusk och oegentligheter vid sammanräkningen och skapade en stämning av misstänksamhet och fusk. Högern hade redan innan valet deklarerat att alla resultat som inte gick deras väg skulle vara valfusk och ett resultat som de inte skulle acceptera. Militären och polisen ingrep till stöd för den rasistiska högern och framvingade president Morales avgång. Flera undersökningar och rapporter visade några veckor senare att valet gått rätt till. Men det var för sent och den nya regimen utlöste en blodig våldsvåg. Ett år senare återtog MAS presidentposten med en överlägsen seger över högers kuppakare.

Det senaste kapitlet i denna historia om högers valfusk utspelar sig nu i juni 2021 i Peru där vänsterns kandidat Pedro Castillo vann över den korrupta representanten för den härskande klassen, Keiko Fujimori. Trots de elakartade överklagandena från oppositionen ger slutsammanräkningen Castillo en klar seger, om än liten. Kontroller och revisioner har inte hittat något valfusk som kan ändra resultatet.

Trots det har högerkoalitionen uppbringat hela överklassens alla resurser, inklusive alternativet med militärkupp, för att hindra Peru för att ?ramla i chavismens totalitära klor?. Det finns till och med ett uttalande från pensionerade militärer i denna riktning, som fördömts av president Sagasti. En kupp kan inte uteslutas. Det peruanska parlamentet med 130 ledamöter har flera möjligheter att avsätta en president av olika orsaker, inklusive det luddiga ?moralisk oförmåga?.

För att hindra detta krävs som alltid en folklig mobilisering av vänsterstyrkorna. Hur det går kommer vi att veta inom kort.

Sammanfattningsvis: när högern vinner så erkänner vänstern valförlusten. När vänstern vinner tar högern till utpressning, valfusk, militär- eller juridisk kupp. Därmed bekräftar högern gång på gång att den inte är, eller kommer att bli, demokratisk. Vi får inte glömma denna läxa. På högern kan man inte lite det allra minsta lilla, som Che Guevara sa om imperialismen. Och samma gäller anhängarna till imperiet som är spridda över Latinamerika och Karibien.

Atilio Borón, Argentina 210621(nedkortat)

El mito de la derecha democrática (a propósito de la victoria de Pedro Castillo en el Perú)

<https://atilioboron.com.ar/el-mito-de-la-derecha-democratica-a-proposito-de-la-victoria-de-pedro-castillo-en-el-peru/?fbclid=IwAR2xFUEVIZQnTJDrZ0IACMZ3WXwYrWgmxIASeFxO2qHAz3Rnmrde8LSIVtE>

SOLIDARITET! HÄV BLOCKADEN!

KANYLER TILL KUBA!

Nu driver vi kampanjen ?Kanyler till Kuba?, för att stödja Kubas vaccinationsarbete i, och utanför Kuba.

GE ETT BIDRAG TILL MEDICIN-INSAMLINGEN! Pg 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72

Ta ett steg till och bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0